

60 години от Унгарската революция през 1956 г.

ПОРИВЪТ КЪМ СВОБОДА

Изказване на Лъчезар Тошев на митинг в замъка Буда

Здравей, Унгария!

Здравейте, унгарски приятели!

Много благодаря на кмета на Буда-вар за поканата да бъда днес с вас! Тук съм, за да почетем заедно трагичните събития от

1956 г.: едно от широко известните сред многото други престъпления, извършени от тоталитарния комунистически режим в Съветския съюз.

Тук съм като депутат от Съюза на демократичните сили в българския Парламент, за да развея заедно с вас знамето от 1956 г. с изрязания комунистически герб и да изпеем заедно „**Немзети дол**”, националната песен „Ние не искаме повече да бъдем роби!”, като знак на възпоменание на онези трагични дни!

Това знаме и тази песен станаха символ на свободата и демокрацията не само в Унгария, но и в целия свят! Преди няколко години това знаме беше дарено от Унгария на Съвета на Европа, което беше най-добрият символ на Унгария и нейните смели хора!

По онова време съветските войски ви смазаха, но исторически вие победихте потисниците! **Защото никой не можеше да смаже надеждата и мечтата за свобода и демокрация, родени тук, в Будапеща. Аз съм роден след тези събития, но се чувствам изключително горд, че имаше хора в Европа като унгарците, които в 1956 г. имаха смелостта да защитят своите права и свободи не само със слово, но с дела и борба!**

В България само в месеца след налагането на комунистическия режим са били убити 30 000 души, били са създадени над 90 концентрационни лагера, в които бяха хвърлени повече от 200 000 души, без каквато и да е правна процедура! След смъртта на Сталин голяма част от оцелелите са били освободени. Но през 1956 г., след Унгарската революция, повечето от тях и много други са били арестувани и отново хвърлени в концентрационни лагери! Това е била превантивна мярка, за да се спре разпространението на духа на свободата, роден тук, в Будапеща!

Комунистическата тирания се страхуваше от този свободен дух! Защото той бе много по-силен от нея!

Комунистическите режими извършиха безчет тежки престъпления. Около 100 милиона са жертвите, които са убити, и над 20 милиона са хората, пратени в концентрационни лагери, изстрадали репресии и различни форми на насилие!

Тези престъпления изкопаха непреодолима пропаст във всички общества, пострадали от комунистически режими! И всички хора могат да хвърлят мост над тази пропаст само чрез ясно осъждане на тези престъпления! Това би било победа на човечността и огромна инвестиция в бъдещите поколения. Престъпления без осъждане биха разрушили морала на нашето общество.

И жертвите, които се бореха за ценности като свобода и демокрация, заслужават нашето възпоменание, уважение, признание и симпатия!

Да си спомняме за тях и тяхната смелост да застанат срещу тиранията, приемайки всички рискове, е важно за единството на нацията, но тяхното Европейско възпоменание би засилило също и нашата обща европейска идентичност!

На 25 януари 2006 г. Парламентарната Асамблея на Съвета на Европа прие Резолюция 1481/2006 за необходимостта от осъждане на престъпленията на тоталитарните комунистически режими, което беше дългоочаквано събитие и символ на справедливост!

Тази сутрин открихме в Чьомьор, недалеч оттук, паметник на тази историческа резолюция! Днес вие, унгарците, но и всички европейци трябва да застанем заедно на възпоменанието за 23 октомври 1956 г., за да почетем героите и да осъдим извършените престъпления на съветския режим!

Слава на героите!

23 октомври 2008 г.

